

160. Задало ми са й, задало

Лазарска (на мома)

ТД-179,2,19

Задало ми са й, задало
седем хиляди татари,
бре, гледайте ги, гледайте
къдя щат насам да паднат!

5 Те са паднали, паднали,
у Петко, у боляряна,
у брат му, у джелепяна.
Петко си има дъщеря,
дъщеря, малка Станчица,

10 тя ни е твърдя хубава –
слънцето греи, надгрива,
я месеца надделява.

— — —

Татари по двор ходиха,
два сиви коня водиха

15 и си на Петко думаха:
– Я ни юздите платете,
я жа ви вземем момата,
момата, малка Станчица!
Станкянта мила майчица,
20 тя си по двори ходеше
и дребно сълзи ронеше,
и се на Бога молеше:
– Бре, Боже, бре, мили Боже,
вчера татари минаха
25 и ни момчето вземаха,
днеска татари ша минат,
момата ша ни отземат,
момата, малка Станчица!

с. Овчи кладенец, общ. Тунджа, 26 февруари 1980 г.
Велика Стоянова Пенкова, род. 1913 г.